

betænkeligt Princip, som jeg ikke ønsker indført i Lovgivningen, og som jeg helst ser forfattet. Det andet Punkt er altsaa det, at Motivet til at vedtage denne Lov er faldet bort, naar Halvprocentafgiften og Stempelafgiften for Udløgsstæder ikke falder bort gennem Tvangsauktionsloven. I saa Fald ser jeg ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at vedtage dette Lovforslag, fordi det i Virkeligheden er en Byrde og ikke for nogen er til nogen Vættelse eller Nytte af nævneværdig Art.

Justitsministeren (K. L. M. a. n. n.): Jeg maa anbefale at følge Udvalgets Indstillinger og som Følge deraf at forfaste de Vædringsforslag, som ere stillede. Hvad det første af disse Vædringsforslag angaar, skal jeg i Anledning af den sidste ærede Talers Ytringer bemærke, at det er netop noget ganske nyt, Lovforslaget indfører, at man ved at erklære Appæl af en Kændelse af Auktionsforvalteren kan standse eller hindre Auktionen. Det er noget ganske nyt, og altsaa er det, at man ikke kan det, den gamle Regel, den Regel, der gælder nu. Efter den kan man ikke ved blot at erklære, at man vil appellere en Kændelse af Auktionsforvalteren, der er gaaet en imod, bevirke, at Auktionen stilles i Bero. Nu er det altsaa noget nyt, der er blevet indsat i Lovforslaget, at man i enkelte Tilfælde skulde kunne det, nemlig i det Tilfælde, at Auktionsforvalteren har udsendt at paase, hvad han ex officio skal paase med Hensyn til Auktionsforvalterens Indhold. I dette Tilfælde skulde der være Udgang til at kunne standse Auktionen, medens der for Resten heller ikke efter Lovforslaget bliver Udgang til at standse Auktionen i andre Tilfælde, hvor Kændelsen er foranlediget ved en mellemParterne opstaaet Tvist. Som det forekommer mig med Hætte, har da Sagsførerforeningen ment, at naar man vil skride til Innovationer og ikke vil blive staaende ved det gamle, nemlig at en Auktion ikke kan forhindres ved, at man appellerer en Kændelse, der er gaaet en imod, men at den bagefter kan saas annulleret, hvis der er begaaet en Fejl — naar man altsaa her vil gaa over til nye Bestemmelser med den Vækning overfor Tvangsauktioner, at man skal kunne standse Auktionen for længere Tid — thi det maa jo erindres, at det bliver en Standsning, som skal være, indtil der er faldet Dom over Appellen, og det kan muligvis gaa til Højesteret i Anledning af de opstillede Spørgsmaal, altsaa en Standsning, der kan være i Aar — naar man vil gaa ind paa noget saadant, forekommer det mig en billig og naturlig

Fordring, at den, der vil have en saadant ekstraordinær Udgang, som ikke kendes i den nu gældende Ret, til at hindre Tvangsauktionens Fremme, maa stille Sikkerhed for de forderkelige Følger, der undertiden deraf kunne flude for andre i Sagen interesserede. Det forekommer mig derfor, at det, der er blevet sat ind i Lovforslaget, er det mindste, man kan forlange, naar man overhovedet vil gaa ind paa at give en saadan hidtil aldeles ukendt Ret til at forhindre Auktionens Fremme. Hvad Vædringsforslag under Nr. 2 angaar, som for øvrigt ikke angaar Auktionsgebyrerne, men et Par ganske andre Afgiftsspørgsmaal, nemlig Stempelafgiften og Halvprocentafgiften, har jeg tilladt mig oftere at udtale, at paa Grund af de finansielle Følger, som denne Sag kan have, og som ikke kunne overses, har Finansministeren paa det bestemteste modsat sig, at en saadan Bestemmelse optages i Loven. Sagen staar derfor saaledes, at hvis den ikke desto mindre indføres, bevirker man, at Lovforslaget ikke kommer ud. Nu kan jeg meget godt forstaa, at man, naar man som den sidste ærede Taler mener, at Lovforslaget ikke i og for sig er et Fremskridt, ogsaa reponnerer saaledes: Lad os saa lade det være! Men det er om dette sidste Punkt, jeg tillader mig at tro, at der er en Meningsforstel i Udvalget saa vel som ogsaa i Salen, idet nemlig Udvalgets Flertal, tror jeg, med mig er enigt i, at Lovforslaget ogsaa uden denne Bestemmelse er en betydelig Forbedring i den bestaaende Ret baade i formel og i reel Henseende, og naar man mener det, forekommer det mig ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at snde denne Fordel fra sig, fordi man ikke ogsaa kan saa det andet med. Jeg maa derfor tillade mig at anbefale det ærede Ting at følge Udvalgets Flertal.

Bust: Det er navnlig Vædringsforslaget Nr. 2, som jeg vil tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til. Vi høre nu, at de sagkyndige Medlemmer i Udvalget ere uenige om, hvorvidt det er et Fremskridt at saa denne Lov eller ikke. Jeg er paa ingen Maade sagkyndig i dette Spørgsmaal og har ikke været Medlem af Udvalget og skal derfor ikke blande mig ind i den Diskussion, der muligvis vil opstaa mellem det ærede Medlem fra Stubbeboing (M. S. Larsen), og det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) om, hvorvidt Vedtagelsen af dette Lovforslag, som her foreligger, er et væsentligt Fremskridt eller ikke, men hvad jeg nærmest vil gøre nogle Bemærkninger om, er Vædringsforslaget Nr. 2, og jeg vil nærmest adressere dem til den ærede Ord-